

Teza: niewłaściwe wykonywanie czynności zawodowych

Brak wniosku pełnomocnika procesowego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, gdy taki wniosek w sprawie był jedyny i koniczny, skutkuje zasadnym zarzutem braku profesjonalizmu radcy prawnego.

Sygn. akt WO-17/19

ORZECZENIE

z dnia 25 czerwca 2019 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w następującym składzie:

Przewodniczący SWSD Robert Staszewski

Sędziowie: SWSD Elżbieta Gajda - Krynicka SWSD Julian Cybulski /sprawozdawca/

Protokolant Aneta Stefańska

przy udziale Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Jarosława Sobutki

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2019 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego J. S. (2)

obwinionego o to, że

- co najmniej od 13 stycznia 2016 roku do dnia 14 lutego 2018 roku będąc ustanowionym pełnomocnikiem z urzędu dla pozwanej J. S. (3) w sprawie z powództwa (...) Sp. z o.o. sygn. akt I C 1042/16/S oraz II Ca 2255/17 nie podjął wszystkich niezbędnych czynności procesowych dla obrony interesów skarżącej jako strony pozwanej w sprawie o zapłatę tj. prowadził sprawę nie profesjonalnie i nie dochował należytej staranności w szczególności poprzez nie złożenie wniosku o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości na okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarne określone w art.64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017r.poz.1870 z zm.) w związku z art.6,12ust.1,44 ust1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

na skutek odwołania z dnia 10 stycznia 2019 roku (data wpłynięcia do OIRP w Krakowie) Skarżącej J. S. (3) orzeka:

1.

zmienia zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie z dnia 26 października 2018r sygn. akt OSD/KR 21/18 w ten sposób, że uznaje Obwinionego winnym zarzucanego mu czynu;

2.

wymierza Obwinionemu karę upomnienia;

zasądza od obwinionego J. S. (2) koszty postępowania odwoławczego w kwocie 1200.00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście) na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych.

Uzasadnienie

W dniu 19 czerwca 2017r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie wpłynęła skarga J. S. (3) na radcę prawnego J. S. (2) z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do tego radcy prawnego.

Ponowną skargę na radcę prawnego pokrzywdzona wniosła w dniu 09 marca 2018r., rozwijając w niej zarzuty wobec radcy prawnego J. S. (2) wymienione już w poprzedniej skardze.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie wnioskiem z dnia 14 sierpnia 2018r., sygn. akt R. 44/17/16 wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie o ukaranie radcy prawnego J. S. (2) za to, że będąc od co najmniej 13 stycznia 2016r. do 14 lutego 2018r. pełnomocnikiem z urzędu pozwanej J. S. (3) w sprawie z powództwa (...) Spółka z o.o., sygn. akt I C 1042/16/S oraz II Ca 2255/17 nie podjął wszystkich niezbędnych czynności procesowych dla obrony interesów Skarżącej jako strony pozwanej. Prowadził sprawę nieprofesjonalnie i nie dochował należytej staranności dopuszczając się zaniechania przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości na okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art.64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017r.poz. 1870 z zm.) w związku z art.6,12 ust. 1,44 ust.1 Kodeksu etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie zarządzeniem z dnia 21 sierpnia 2018r. w celu rozpoznania wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wyznaczył rozprawę nadając aktom sygnaturę OSD/KR 21/18. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podtrzymał swoje stanowisko zawarte we wniosku i wnosił o uznanie obwinionego radcę prawnego J. S. (2) winnym zarzucanego mu przewinienia i ukaranie karą upomnienia oraz poniesienia przez obwinionego kosztów postępowania dyscyplinarnego w wysokości 500 zł. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie na rozprawie w dniu 26 października 2018r. orzeczeniem z dnia 26 października 2018r. uniewinnił radcę prawnego J. S. (2) od zarzucanego mu wnioskiem czynu o ukaranie.

W uzasadnieniu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że nie ma podstaw do weryfikacji w toku postępowania procesu dyscyplinarnego taktyki procesowej obwinionego, przyjętej w postępowaniu przed Sądem rozpoznającym spór o zapłatę z weksla. To obwiniony jako pełnomocnik miał prawo ocenić czy istnieją podstawy do wystąpienia z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Tym bardziej, z obszaru wymagającego wiadomości specjalnych z rachunkowości, które nie zostały należyście wyjaśnione, a mogły mieć istotne znaczenie dla ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy. Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego zachowanie obwinionego nie wyczerpuje znamion przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 i 12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Odwołanie od orzeczenia do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego dnia 10 stycznia 2019r. złożyła skarżąca J. S. (3) zarzucając wyrokowi pominięcie wielu oczywistych faktów, opisując po kolei wszystkie zdarzenia mające związek z jej sprawą z tytułu weksla. Podkreślała wielokrotnie, że nie była na bieżąco informowana o przebiegu sprawy oraz nie otrzymywała dokumentów o które prosiła swojego pełnomocnika. Kwestionuje także jak twierdził obwiniony że nie jest księgową z zawodu tylko technikiem ekonomistą o profilu pocztowym. W całej treści obszernego pisma kwestionuje profesjonalizm radcy prawnego.

Odpowiedz na odwołanie od orzeczenia z dnia 26 października 2018r. złożył radca prawny J. S. (2). Oświadczył, że podtrzymuje w całości swoje wyjaśnienia składane pisemnie w toku postępowania oraz w trakcie rozprawy. Także potwierdza za uzasadnieniem wyroku Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego rzetelną i rzeczową analizę całego materiału dowodowego. Wnosi o oddalenie odwołania Skarżącej.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych zważył, co następuje: Odwołanie od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie jest zasadne. Zadaniem radcy prawnego jest, niezależnie czy dotyczy to klienta wyznaczonego radcy prawnemu z urzędu, czy klienta, który z własnej inicjatywy chce skorzystać z pomocy prawnej, udzielić tej pomocy czy usługi w sposób rzeczowy i profesjonalny niezależnie od stanu i złożoności sprawy. W przedmiotowej sprawie największym problemem okazało się ustalenie na jaką kwotę powinien być wystawiony weksel, gdyż jak stwierdziły to sądy cywilne obu instancji weksel był wypełniony pod względem formalno-prawnym prawidłowo, zgodnie z deklaracją. Kwoty jaka powinna być wpisana na wekslu pozwana J. S. (3) sama nie potrafiła wyliczyć jak także takiego wyliczenia nie potrafił wykonać prawidłowo radca prawny J. S. (2). Wiązało się to ze zmianami harmonogramów spłat rat pożyczki i bez zastosowania

odpowiedniego oprogramowania i posiadania doświadczenia w rozliczeniach księgowych przekraczało to możliwości skarżącej jak i jej pełnomocnika.

Błędem pełnomocnika skarżącej zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego było domaganie się radcy prawnego od Sądu Cywilnego zobowiązania powoda do przedstawienia pełnego rozliczenia księgowego całej historii spłaty pożyczki, co innymi słowy faktycznie znaczyło, udowodnienia, że kwota wpisana na wypełnionym przez powoda wekslu jest nie zgodna z kwotą faktycznego zadłużenia. Można przypuszczać, że radca prawny nie znał dostatecznie prawa wekslowego i nie wiedział, że ciężar dowodu z weksla in blanco, inaczej niż w postępowaniu cywilnym, spoczywa na dłużniku wekslowym. To pozwany powinien udowodnić, że weksel został wypełniony niezgodnie z porozumieniem.

W takiej sytuacji pełnomocnik pozwanej nie powinien domagać się od powoda przedstawienia sądowi cywilnemu pełnego rozliczenia księgowego spłaty pożyczki, tylko złożyć wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości. W ocenie sądu cywilnego brak było podstaw do nakładania na stronę powodową zobowiązania udawadniania wielkości kwoty wpisanej na wekslu. Jak stwierdził w uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy „działanie sądu w tym zakresie nie powinno zastępować inicjatywy stron. Przewidziane w art. 232 zd. 2 k.p.c. uprawnienie sądu może się przekształcić w obowiązek sądu tylko w wyjątkowych wypadkach. Taki wypadek w ocenie Sądu Okręgowego nie zachodził w niniejszej sprawie, zwłaszcza gdy uwzględni się okoliczność, że apelująca była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, który mógł zgłosić wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego”.

W takim stanie rzeczy nie można się zgodzić ze stanowiskiem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie, że obwiniony, czy w tej sprawie miał prawo swobodnie ocenić, czy istnieją podstawy do wystąpienia z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Taki wniosek w tej sprawie był jedyny i konieczny a obwiniony radca prawny tego nie uczynił. W tych okolicznościach zarzut braku profesjonalności radcy prawnego jest uzasadniony. Nadto należy stwierdzić, jak to wynika z dokumentacji mailowej i pism skarżącej, że obwiniony radca prawny przez cały czas trwania procesu sądowego domagał się od poszkodowanej propozycji rozwiązań procesowych jak także nie informował na bieżąco i nie przysyłał na jej żądanie, na czas wymaganej dokumentacji czym dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego zawartego w art. 6, 12 i 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zgodnie z art. 437 § 2 k.p.k. Wyższy Sąd Dyscyplinarny zmienia zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie i uznaje iż radca prawny jest winny zarzucanego mu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Za powyższe Wyższy Sąd Dyscyplinarny wymierzył karę upomnienia. Z tych wszystkich względów Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych, w związku z § 1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. nr 86/9/2015.